

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

Pozývame vás teraz sledovať s nami program „Maria Furtner: žena pijúca vodu z Frasdorfu“ – v relácii Medzi Majstrom a žiakmi. Maria Furtner žila bez jedla 52 let. Jediným zjevným zdrojom jej výživy bola voda. Jak to bylo v Německu v 19. století možné? Pojd'me to zjistiť. Maria se narodila v roce 1821 ve Weizenreitu blízko Frasdorfu, oblast Rosenheim, v Bavorsku v Jižním Německu, v hluboce náboženské zemědělské rodině. Maria vyrůstala většinou jako vegetariánka a stejně jako její rodina jedla maso jen pět dní v roce, obvykle o některých svátcích. Jako dítě byla Maria zdravá a konzumovala potraviny jako všichni ostatní až do roku 1835, kdy ona a její sourozenci dostali neštovice. Všechny děti v rodině onemocněly přežily,

ale v případě Marie nemoc vyvolala jiná onemocnění, což způsobilo, že její život byl vážně ohrožen. Ačkoli se Marie po každém ataku těchto nemocí zotavila, pokaždé, když onemocněla, se jí snížil pocit hladu. Nejdříve cítila odpor k teplému jídlu, ale později nemohla už více přijmout ani studené jídlo. Od této chvíle 11-ti letá Maria žila pouze na vodě. Mariini rodiče byli velmi znepokojeni, ale všechny pokusy, aby znovu jedla, selhaly. Ačkoli i když Maria přestala jíst potraviny poté, co se zotavila z neštovic, dařilo se jí docela dobře. Byla popsána na jedné straně jako slabá bytost, ale naproti tomu běhala a šťastně si hrála, mohla dělat drobné domácí práce, jako trhání jablek a pomáhání v kuchyni. Neteř Marie Furtner Elisabeth vzpomínala: „Když wateriánka (Maria) najednou přestala jíst, rodinní příslušníci navštívili různé lékaře. Ale ani oni nevěděli, co se stalo, že tato dívka nemohla už více jíst. Dostala různé

druhy medicíny, ale nic nepomohlo. Ona prostě neměla chuť k jídlu. Nakonec rodinní příslušníci zanechali pokusy o vyléčení. S postupem času si lidé zvykli na to, že tato dívka nejedla. Jen řekli: „Ta dívka z Weizenreitu prostě nejí.“ V příštích pěti letech rodina Marie a přátelé postupně akceptovali skutečnost, že nebude jíst a přestali o tom úplně mluvit. Poté v roce 1841 místní lékař Dr. Carl Ramis informoval o Marii Dr. Josepha Zetla z Rosenheimu, který zahájil rozsáhlý výzkum. Nejdříve napsal knězi Jakobu Niederederovi z Frasdorfu a požádal ho o jeho vyjádření ohledně Marie. Kněz potvrdil Mariin stav nezávislosti na jídle, ve kterém jejím jediným zjevným zdrojem obživy byla voda.

V roce 1843 Dr. Joseph Zetl z Rosenheimu kontaktoval Marii a její rodinu a požádal, aby Marie cestovala do Mnichova a byla po dobu pěti týdnů pod dohledem lékařů ve Všeobecné městské nemocnici. Maria a její rodina

souhlasili.
Do Frasdorfu byl zaslán
povoz, aby ji dopravil
do nemocnice,
kde pobývala
v izolaci a staraly
se o ni jeptišky
z Řádu milosrdných sester.
Cesta z rodného města
do Mnichova
byla nejdelší vzdáleností,
kterou kdy Maria
v životě procestovala.
Po jejím příjezdu
do Mnichova, měla Maria
mírnou infekci
na obličej, která způsobila,
že byla oteklá.
Z důvodu chladnému počasí
dostala také horečku.
V nemocnici byla Maria
pod dohledem takových
renomovaných lékařů
jako Johann Nepomuk
Ringseis a
Franz Xaver von Gietl.
V té době jí bylo 23 let
a protože Maria byla
prostá a skromná
katolická dívka,
nikdy neměla
žádný bližší kontakt
se členy opačného
pohlaví, a tak
nedovolila doktorům,
aby ji vyšetřili,
jak požadovali.
Profesor Dr. Karl Emil
von Schafhüttl,
který zaznamenával
v nemocnici vyšetření Marie
napsal,
že musel použít všechnu
svou výmluvnost, prosení
a přesvědčování,
aby požádal Marii – která
byla vyděšená a plachá -
aby vystoupila na váhu,
pro zvážení její hmotnosti.

Popisuje její vzhled:
Ta dívka měla
světlou pleť,
byla jemné postavy,
trochu pod
střední výškou – 140 cm.
Vážila 43,68 kg.
Pro Marii byl čas
v nemocnici obtížný.
Většinu času
byla držena v izolaci
ve svém pokoji,
a dokonce ačkoli
jí byla podávána
nejlepší voda, která byla
v Mnichově k dispozici,
vylíčila, že chutná zatuchle.
Během jejího pobytu
v Mnichově se Marii stav
žití bez jídla stal široce
známým. Podle Elisabeth
Furtnerové, byla v době
hospitalizace navštívena
velmi významnými
národními osobnostmi.
Když byla wateriánka
(Maria) v nemocnici
v Mnichově
na vyšetření,
jednou ji navštívil
král Ludwig I.
Stěžovala si králi,
že je takto uzamčena –
okna byla utěsněna,
místnost nebyla
nikdy větrána.
Řekla, že to nemůže vydržet,
že by se chtěla znovu
nadýchat čerstvého vzduchu.
Tenkrát pro ni získal král
povolení jít
každý den na procházku
pod dozorem
Milosrdných sester.
Podle všeho zanechala Maria
a její životní styl bez jídla
hluboký dojem
na králi Bavorska,
protože to nebyl jediný
případ, kdy ji navštívil.

Ve skutečnosti,
on nebyl jediným
členem královské
rodiny, kdo Marii navštívil.
Později, kdy wateriánka
(Maria)
byla opět doma,
ji také král navštívil
jednou ve Weizenreitu.
Jednou ji také navštívila
ve Weizenreitu
vévodkyně z Modeny,
společně se svým bratrem
králem Maximilianem II.
Na konci pátého týdne,
kdy končilo vyšetření,
hmotnost Marie
klesla o 1 kilogram.
Přítomní lékaři
doložili platnost tvrzení, že
Maria nepotřebuje k životu
žádné jídlo na základě
skutečnosti, že nepřijala
žádné potraviny kromě vody,
a že neměla žádný pohyb ve
střevech, po celou dobu,
kdy byla na pozorování.
Bolo nám potešením,
že ste s nami sledovali
dnešné vydanie relácie
Medzi Majstrom a žiakmi.
Zostaňte prosím naladení na
Supreme Master Television
a sledujte reláciu
Dobří ľudia, dobrá práca,
po Pozoruhodných správach.
Nech je váš život požehnaný
milosťou Neba.
Počas obdobia pozorovania
Maria tiež prijímala
posvätenú hostiu
2-3 krát do týždňa.
Intuitívne Maria
nemohla prijímať hostie,
ktoré neboli posvätené,
dokonca ani rozpustené
vo vode.
Jej neter, Elisabeth Furtner,
spomínala:
„Lekári v Mníchove

jej raz dali hostiu,
rozpustenú vo vode,
ktorá nebola posvätená.
Wateriánka (Maria)
o tom nevedela.
Vyvrátila ju okamžite.“
Ako dopadlo zverejnenie
výsledkov výskumu,
v ktorom známe
medicínske autority dokázali,
že Mária vlastní
schopnosti prežitia
bez nutnosti potreby
fyzického jedla?
Sledujte nás opäť
budúcu nedeľu, kedy
bude pokračovať relácia
Medzi Majstrom a žiakmi
druhou časťou seriálu
„Maria Furtner:
žena pijúca vodu
z Frasdorfu.“